

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3923/2020
04.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Владан Вукчевић, адвокат из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Марко Поповић, адвокат из ..., против тужене Addiko bank a.d., Београд, као правног следбеника Нуро Алпе Adria bank a.d., Београд, коју заступају Горан Драганић и Александар Дојчиновић, адвокати из ..., ради утврђења, повраћаја датог и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4976/18 од 19.09.2019. године, у седници одржаној 04.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4976/18 од 19.09.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4976/18 од 19.09.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4976/18 од 19.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П 2906/15 од 30.03.2018. године, у усвајајућем делу става првог, другог, трећег, петог, шестог и седмог изреке. Тим делом првостепене пресуде усвојен је тужбени захтев тужилаца и утврђено да је уговор о продаји непокретности закључен између тужилаца и правног претходника тужене, као продавца, оверен 25.02.2012. године пред Првим основним судом у Београду Ов бр. ../12 раскинут дана 02.04.2015. године у делу који се односи на гаражу, гаражно место бр. 1, ближе означено у том ставу изреке. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцима на име повраћаја датог по основу раскида уговора о купопродаји непокретности који се односи на гаражно место бр. 1, ближе означено у изреци, исплати 24.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања са каматом ближе означеном у том ставу изреке. Ставом трећим изреке,

делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцима на име накнаде штете исплати 2.400 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања са каматом, као у том ставу изреке. Ставом петим и шестим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од по 301.000,00 динара. Ставом седмим изреке, тужена је обавезана да тужиоцима као солидарним повериоцима на име трошкова поступка, поред досуђених износа, исплати још 129.080,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила посебну ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац АА је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова састава овог правног лека.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Наиме, разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају усклађеној судској пракси Врховног касационог суда о захтеву за повраћај датог, у смислу одредбе члана 132. став 2. и 5. ЗОО, као последицу раскида уговора. Из наведеног разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни као редовна.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради раскида уговора и накнаде штете, поднета је 30.06.2015. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 26.900 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору који се односи на раскид уговора и накнаду штете, у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију је одбијен на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер то нису трошкови потребни ради вођења ове парнице.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић